

تنها مرکز تخصصی
صفحه چینی و قرم بندی سررسید

۱. سخنان شما سنگ های سخت را نرم می کند حضرت علی (ع)
۲. در فتنه ها همچون بچه شتر باش که نه پشت دارد تا بر آن سوار شوند و نه پستانی که از آن شیر بدوشند حضرت علی (ع)
۳. دعوت کننده ای که فاقد عمل باشد مانند تیر اندازی است که کمان او زه ندارد حضرت علی (ع)
۴. کسی که بر مرکب شکیبایی سوار شود به پیروزی نهایی دست می یابد حضرت علی (ع)
۵. چه زشت است کوچکی به هنگام نیاز و سرکشی به هنگام بی نیازی حضرت علی (ع)
۶. حاجت محتاج را به تاخیر نینداز زیرا نمی دانی از اینکه فردا برای تو چه پیش خواهد آمد حضرت علی (ع)
۷. حق سنگین است اما گوارا، باطل سبک است، اما در کام چون سنگی خارا حضرت علی (ع)
۸. دوست مومن عقل است، یاورش، علم، پدرش مدارا و برادرش، نرمش حضرت علی (ع)
۹. علم خویش را به جهل و یقین خود را به شک مبدل نکنید، آنگاه که به علم رسیدید عمل کنید و آنگاه که به یقین دست یافتید، اقدام نمایید. حضرت علی (ع)
۱۰. حق بگوئید تا به حق معروف شوید، حق را به کار ببندید تا از اهل حق باشید حضرت علی (ع)
۱۱. آنچه را نمی دانی مگو، بلکه هر آنچه را که می دانی نیز اظهار مکن حضرت علی (ع)
۱۲. پیش از این که نسبت به کاری تصمیم بگیری مشورت کن، و قبل از این که وارد عمل شوی، فکر کن حضرت علی (ع)
۱۳. اطمینان را با امیدواری مبادله نکن حضرت علی (ع)
۱۴. همانا پادشاه دانشمند از شخص روزه دار و شب زنده دار که در راه خدا جهاد می کند بیشتر است حضرت علی (ع)
۱۵. عاقل ترین مردم کسی است که عواقب کار را بیشتر بنگرد حضرت علی (ع)
۱۶. بزرگترین نادانی ها برای بشر عدم شناخت خود است حضرت علی (ع)
۱۷. برای مردم آن را بخواه که برای خود می خواهی و با دیگران طوری رفتار کن که مایلی درباره ات آنچه کنند حضرت علی (ع)
۱۸. گیتی برای تو شیواترین پند آموز است اگر پندپذیر باشی حضرت علی (ع)
۱۹. پرهیز از انجام کاری که اگر فاش شود انجام دهنده را خوار و خفیف سازد حضرت علی (ع)
۲۰. بهترین شیوه صداقت وفای به عهد است حضرت علی (ع)
۲۱. هیچ ارثی مانند ادب و اخلاق پر ارج و گرانمایه نیست حضرت علی (ع)
۲۲. بهترین شیوه عدل، یاری مظلوم است حضرت علی (ع)
۲۳. مربی لایق کسی است که از غریزه عشق به کمال و ترقی خواهی کودک استفاده کند. حضرت علی (ع)
۲۴. بوسیدن فرزند، رحمت و محبت است. حضرت علی (ع)
۲۵. سرلوحه کتاب سعادت بشر، رفتار پاک و سجایای اخلاقی است. حضرت علی (ع)
۲۶. بی خردتر از همه کسی است که خود را خردمندتر از همه پندارد. حضرت علی (ع)
۲۷. شکیبایی در مصیبت، از نشانه های مومن است. حضرت علی (ع)
۲۸. شرط خرد حفظ تجربه ها و بکار بستن آنهاست. حضرت علی (ع)
۲۹. هر کس در نقطه ضعف های دوست خود دقیق شود، پیوند دوستی او قطع خواهد شد. حضرت علی (ع)
۳۰. آدمی به گفتارش سنجیده می شود و به رفتارش ارزیابی می گردد، چیزی بگو که کفه سخت سنگین شود و کاری کن که قیمت رفتارت بالا رود. حضرت علی (ع)
۳۱. هیچ شرافتی مانند فروتنی نیست. حضرت علی (ع)
۳۲. برای مشورت، خردمندان را برگزین تا از ملامت و ندامت در امان باشی. حضرت علی (ع)
۳۳. بدترین دوست، کسی است که برای او به رنج و زحمت افتی. حضرت علی (ع)
۳۴. ناپود شد، کسی که ارزش خود را ندانست. حضرت علی (ع)
۳۵. هم نشین بی خرد مباش، که کار زشت خود را زیبا جلوه داده، دوست دارد تو همانند او باشی. حضرت علی (ع)

تنها مرکز تخصصی
صفحه چینی و فرم بندی سررسید

۳۶. کار اندکی که ادامه یابد، از کار بسیاری که از آن به ستوه آیی امیدوار کننده تر است. حضرت علی (ع)
۳۷. هنگامی که توانایی فزونی یابد، شهوت کاستی گیرد. حضرت علی (ع)
۳۸. ای فرزند آدم! خودت وصی مال خویش باش، امروز به گونه ای عمل کن که دوست داری پس از مرگت عمل کنند. حضرت علی (ع)
۳۹. تندخویی بی مورد نوعی دیوانگی است، زیرا که تندخو پشیمان می شود، و اگر پشیمان نشد، پس دیوانگی او پایدار است. حضرت علی (ع)
۴۰. ای فرزند آدم! اندوه روز نیامده را بر امروز میفزا، زیرا اگر روز نرسیده، از عمر تو باشد خدا روزی تو را خواهد رساند. حضرت علی (ع)
۴۱. هرگاه مستحبات به واجبات زیان رساند آن را ترک کن. حضرت علی (ع)
۴۲. جاهلان شما پر تلاش، و آگاهان شما تن پرور و کوتاهی ورزند! حضرت علی (ع)
۴۳. هرگاه خدا بخواهد بنده ای را خوار کند، دانش را از او دور سازد. حضرت علی (ع)
۴۴. مردم فرزندان دنیا هستند و هیچ کس را بر دوستی مادرش نمی توان سرزنش کرد. حضرت علی (ع)
۴۵. از نافرمانی خدا در خلوت ها بپرهیزید، زیرا همان که گواه است، داوری کند. حضرت علی (ع)
۴۶. بی نیازی از عذرخواهی، گرمی تر از عذر راستین است. حضرت علی (ع)
۴۷. برای هر کسی در مال او دو شریک است: وارث، و حوادث. حضرت علی (ع)
۴۸. برترین بی نیازی و دارایی، ناامیدی است از آنچه در دست مردم است. حضرت علی (ع)
۴۹. ستودن بیش از آن چه که سزاوار است نوعی چاپلوسی، و کمتر از آن، در ماندگی یا حسادت است. حضرت علی (ع)
۵۰. سخت ترین گناه آنکه گناهکاران را کوچک بشمارد. حضرت علی (ع)
۵۱. از حرام دنیا چشم پوش، تا خدا زشتی های آن را به تو نمایاند، و غافل مباش که لحظه ای از تو غفلت نشود. حضرت علی (ع)
۵۲. سخن بگویند تا شناخته شوید، زیرا که انسان در زیر زبان خود پنهان است. حضرت علی (ع)
۵۳. بسا سخن که از حمله مسلحانه کارگر تر است. حضرت علی (ع)
۵۴. خدا از مردم نادان عهد نگرفت که بیاموزند، تا آنکه از دانایان عهد گرفت که آموزش دهند. حضرت علی (ع)
۵۵. سخت ترین گناهان، گناهی است که گناهکار آن را سبک شمارد. حضرت علی (ع)
۵۶. دو گر سنه هرگز سیر نشوند: جوینده علم و جوینده مال. حضرت علی (ع)
۵۷. چیز اندک که با اشتیاق تداوم یابد، بهتر از فراوانی است که رنج آور باشد. حضرت علی (ع)
۵۸. خدا عقل را به انسانی نداد جز آن که روزی او را با کمک عقل نجات بخشید. حضرت علی (ع)
۵۹. هر کس با حق در افتاد نابود شد. حضرت علی (ع)
۶۰. قلب، کتاب چشم است. (آنچه چشم بنگرد در قلب نشیند). حضرت علی (ع)
۶۱. تقوا در رأس همه ارزش های اخلاقی است. حضرت علی (ع)
۶۲. با آن کس که تو را سخن آموخت به درشتی سخن مگو، و با کسی که راه نیکو سخن گفتن به تو آموخت، لاف بلاغت مزن. حضرت علی (ع)
۶۳. در تربیت خویش تو را بس که از آنچه بر دیگران نمی پسندی دوری کنی. حضرت علی (ع)
۶۴. بزرگ ترین عیب آنکه چیزی را در خود داری، بر دیگران عیب بشماری! حضرت علی (ع)
۶۵. با مردم آنگونه معاشرت کن، که اگر مرید بر شما اشک ریزند، و اگر زنده ماندید، با اشتیاق سوی شما آیند. حضرت علی (ع)
۶۶. اگر بر دشمن دست یافتی، بخشیدن او را شکرانه پیروزی قرار ده. حضرت علی (ع)
۶۷. ناتوان ترین مردم کسی است که در دوست یابی ناتوان است، و از او ناتوان تر آن که دوستان خود را از دست بدهد. حضرت علی (ع)
۶۸. چون نشانه های نعمت پروردگار آشکار شد، با ناسپاسی نعمت ها را از خود دور نسازید. حضرت علی (ع)
۶۹. از کفاره گناهان بزرگ، به فریاد مردم رسیدن، و آرام کردن مصیبت دیدگان است. حضرت علی (ع)
۷۰. ای فرزند آدم! زمانی که خدا را می بینی که انواع نعمت ها را به تو می رساند تو در حالی که معصیت کاری، بترس. حضرت علی (ع)
۷۱. بخشنده باش اما زیاده روی نکن، در زندگی حسابگر باش اما سخت گیر مباش. حضرت علی (ع)

تنها مرکز تخصصی
صفحه چینی و قرم بندی سررسید

۷۲. خوشا به حال کسی که به یاد معاد باشد، برای حسابرسی قیامت کار کند، با قناعت زندگی کند، و از خدا راضی باشد. حضرت علی (ع)
۷۳. گناهی که تو را پشیمان کند بهتر از کار نیکی است که تو را به خود پسندی وا دارد. حضرت علی (ع)
۷۴. هیچ ثروتی چون عقل، و هیچ فقری چون نادانی نیست. هیچ اثری چون ادب، و هیچ پشتیبانی چون مشورت نیست. حضرت علی (ع)
۷۵. ثروت، ریشه شهوت هاست. حضرت علی (ع)
۷۶. از بخشش اندک شرم مدار که محروم کردن، از آن کمتر است. حضرت علی (ع)
۷۷. ارزش هر کس به مقدار دانایی و تخصص اوست. حضرت علی (ع)
۷۸. بی ارزش ترین دانش، دانشی است که بر سر زبان است، و برترین علم، علمی است که در اعضا و جوارح آشکار است. حضرت علی (ع)
۷۹. عفت ورزیدن زینت فقر و شکر گذاری زینت بی نیازی است. حضرت علی (ع)
۸۰. خوابیدن همراه با یقین، برتر از نماز گذاردن با شک و تردید است. حضرت علی (ع)
۸۱. مردم برای اصلاح دنیا چیزی از دین را ترک نمی گویند، جز آنکه خدا آنان را به چیزی زیان بار تر دچار خواهد ساخت. حضرت علی (ع)
۸۲. چقدر فاصله بین دو عمل دور است، عملی که لذتش می رود و کيفر آن می ماند و عملی که رنج آن می گذرد و پاداش آن ماندگار است. حضرت علی (ع)
۸۳. اگر به آنچه که می خواستی نرسیدی، از آنچه هستی نگران مباش. حضرت علی (ع)
۸۴. دوست، دوست نیست مگر آنکه حقوق برادرش را در سه جایگاه نگاهبان باشد: در روزگار گرفتاری، آن هنگام که حضور ندارد، و پس از مرگ. حضرت علی (ع)
۸۵. نماز موجب نزدیکی هر پارسیایی به خداست، و حج جهاد هر ناتوان است. هر چیزی زکاتی دارد، و زکات تن، روزه، و جهاد زن، نیکو شوهر داری است. حضرت علی (ع)
۸۶. روزی را با صدقه دادن فرود آورید. حضرت علی (ع)
۸۷. آنکه پاداش الهی را باور دارد، در بخشش سخاوتمند است. حضرت علی (ع)
۸۸. برادرت را با احسانی که در حق او می کنی سرزنش کن، و شر او را با بخشش بازگردان. حضرت علی (ع)
۸۹. فقر، مرگ بزرگ است! . حضرت علی (ع)
۹۰. حسادت بر دوست، از آفات دوستی است. حضرت علی (ع)
۹۱. داوری با گمان بر افراد مورد اطمینان، دور از عدالت است. حضرت علی (ع)
۹۲. بدترین توشه برای قیامت، ستم بر بندگان است. حضرت علی (ع)
۹۳. خود را به بی خبری نمایاندن از بهترین کارهای بزرگان است. حضرت علی (ع)
۹۴. آن کس که لباس حیا پوشد کسی عیب او را نبیند. حضرت علی (ع)
۹۵. ایمان، بر شناخت با قلب، اقرار با زبان، و عمل با اعضا و جوارح استوار است. حضرت علی (ع)
۹۶. سنگ غضبی در بنای خانه، مایه ویران شدن آن است. حضرت علی (ع)
۹۷. هر چند اندک؛ و میان خود و خدا پرده ای قرار ده هر چند نازک! حضرت علی (ع)
۹۸. خدا را در هر نعمتی حقی است، هر کس آن را بپردازد، فزونی یابد، و آن کس که نپردازد و کوتاهی کند، در خطر نابودی قرار گیرد. حضرت علی (ع)
۹۹. کسی که درخت شخصیت او نرم و بی عیب باشد، شاخ و برگش فراوان است. حضرت علی (ع)
۱۰۰. قدر هر کس به قدر همت اوست. و راستگویی هر کس به قدر مروت اوست. و شجاعت هر کس به قدر حمیت اوست. و عفت هر کس به قدر غیرت اوست. حضرت علی (ع)
۱۰۱. پیروزی به دور اندیشی است، و دور اندیشی به جولان دادن اندیشه، و اندیشه به نگاه داشتن اسرار است. حضرت علی (ع)
۱۰۲. سینه عاقل صندوقچه اسرار اوست. خوشرویی دام دوستی است. بردباری گور عیبهاست. حضرت علی (ع)
۱۰۳. چون بر دشمن خود پیروز شدی بخشش او را شکر پیروزی قرار بده. حضرت علی (ع)
۱۰۴. از لغزش های جوانمردان چشم پوشید، که هیچ یک از آنها نلغزد مگر آنکه دست خدا دستش را بگیرد و از زمین بلند کند. حضرت علی (ع)
۱۰۵. ترس قرین نومیدی است، و شرم بیجا موجب محرومی است. فرصت چون ابر می گذرد، پس فرصتهای نیک را غنیمت شمارید. حضرت علی (ع)

تنها مرکز تخصصی صفحه چینی و قرم بندی سررسید

- ۱۰۶. هر که عملش سبب عقب ماندگی او شود، نسپش او را جلو نیندازد. حضرت علی (ع)
- ۱۰۷. هیچکس چیزی را در دل نهان نمیدارد، مگر آنکه در سخنان ناسنجیده و رنگ رخساره اش آشکار می شود. حضرت علی (ع)
- ۱۰۸. تا درد با تو می سازد تو نیز با درد بساز و خود را از پا نینداز. حضرت علی (ع)
- ۱۰۹. برترین پارسایی نهان داشتن پارسایی است. حضرت علی (ع)
- ۱۱۰. بخشنده باش اما اسرافکار مباش، حسابگر باش اما سختگیر مباش. حضرت علی (ع)
- ۱۱۱. زبان خردمند پشت دل اوست و دل بی خرد پشت زبان او. حضرت علی (ع)
- ۱۱۲. گناهی که آزرده خاطرت سازد، نزد خدا بهتر است از کار نیکی که به خود پسندیت اندازد. حضرت علی (ع)
- ۱۱۳. بخشندگی آن است که ابتداء صورت گیرد. اما بخشندگی پس از درخواست، یا از روی شرم است و یا از بیم بدگویی حضرت علی (ع)
- ۱۱۴. توانگری در غربت، وطن است و تهیدستی در وطن، غربت است. حضرت علی (ع)
- ۱۱۵. زن عقربی است که نیش آن شیرین است. حضرت علی (ع)
- ۱۱۶. هر گاه تو را درودی گفتند، در پاسخ آن درودی بهتر بگو. و هرگاه دست احسانی به سوی تو دراز شد، آن را به احسانی بیشتر پاداش ده، با این حال فضیلت از آن کسی است که سلام و احسان را آغاز کرده است. حضرت علی (ع)
- ۱۱۷. از دست دادن دوستان، غربت و تنهایی است. حضرت علی (ع)
- ۱۱۸. از بخشش کم شرم مکن، که محروم ساختن سائل کمتر از آن است. حضرت علی (ع)
- ۱۱۹. هرگاه نشد آنچه خواستی، باکی نداشته باش که در چه حال هستی. حضرت علی (ع)
- ۱۲۰. ارزش هر کس به قدر هنر اوست. حضرت علی (ع)
- ۱۲۱. بی ارج ترین دانشها آن است که بر سر زبان بماند، و پر ارج ترین آنها دانشی است که بر اعضا و جوارح انسان آشکار باشد. حضرت علی (ع)
- ۱۲۲. غیرت زن کفر است و غیرت مرد ایمان. حضرت علی (ع)
- ۱۲۳. نماز مایه تقرب هر پرهیزگاری به خداست. و حج جهاد هر ناتوانی است. و هر چیز زکاتی دارد و زکات بدن روزه است. و جهاد زن خوب شوهرداری کردن است. حضرت علی (ع)
- ۱۲۴. دوستی با دیگران نیمی از خرد است. حضرت علی (ع)
- ۱۲۵. چه بسیار روزه دارانی که از روزه خود جز گرسنگی و تشنگی بهره ای نبرند. و چه بسیار شب زنده دارانی که از شب زنده داری خود جز بیداری و رنج نصیبی نگیرند. و خوشا خواب زیرکان و افطارشان. حضرت علی (ع)
- ۱۲۶. برادرت را با نیکی به او شرمنده ساز و شرش را با بخشش به او دور گردان. حضرت علی (ع)
- ۱۲۷. هر که از رأی و اندیشه دیگران استقبال کند مواضع خطا را خواهد شناخت. حضرت علی (ع)
- ۱۲۸. هرگاه از کاری و اهمه داری خود را به میان آن درانداز، زیرا سختی پرهیز از آن، سخت تر از خود کاری است که از آن بیم داری. حضرت علی (ع)
- ۱۲۹. ابزار ریاست بردباری و پر حوصلگی است. حضرت علی (ع)
- ۱۳۰. با پاداش دادن به نیکوکار بدکار را از کار بدش بازدار. حضرت علی (ع)
- ۱۳۱. لجاجت اندیشه درست را از بین می برد. حضرت علی (ع)
- ۱۳۲. طمع ورزی بردگی همیشگی است. حضرت علی (ع)
- ۱۳۳. دل ها میل و هوایی و اقبال و ادباری دارند، پس به هنگام میل و اقبال آنها سراغشان روید و آنها را به کار گیرید، زیرا دل را هرگاه به کاری نا خواسته وادارند کور شود و فهم و بصیرت خود را از دست بدهد. حضرت علی (ع)
- ۱۳۴. خود پسندی آدمی یکی از حسودان عقل اوست. حضرت علی (ع)
- ۱۳۵. در دگرگونی احوال است که گوهر مردان شناخته میشود. حضرت علی (ع)
- ۱۳۶. بهترین خصال زنان بدترین خصال مردان است و آنها عبارتند از: تکبر، ترس و بخل. زیرا هرگاه زن متکبر باشد کسی را به خود راه ندهد. و چون بیخیل باشد از مال خود و شوهرش نگاهداری کند. و چون ترسو باشد از هر چه پیش پایش قرار گیرد می هراسد و به کارهایی که مصلحت او نیست اقدام نمیکند. حضرت علی (ع)
- ۱۳۷. گرم و جوانمردی بیش از خویشاوندی مهر می آورد. حضرت علی (ع)

تنها یک صفحه را طراحی یا از آلبوم متنوع ما انتخاب کنید؛
فرآیند تقویم سازی را به رایانه بسپارید.
زینکلهی خود را در چاپخانه تحویل بگیرید.

SMS: 30007546878787

Tel: (021)66936857-66591834

www.IranSarresid.com

Email: SamirGraphic@yahoo.com

امکان ثبت سفارش جدید و پیگیری مراحل انجام کار از طریق سامانه پیام کوتاه و وب سایت
امکان دریافت صورتحساب و گردش مالی از طریق سیستم هوشمند فکس
گزارش مراحل انجام کار از طریق پیامک

تنها مرکز تخصصی
صفحه چینی و قرم بندی سررسید

۱۳۸. خدای سبحان را به گسستن عزم ها، و باز شدن گره اراده ها و شکستن تصمیم ها شناختم. حضرت علی (ع)

۱۳۹. خشم و تند خویی نوعی دیوانگی است، زیرا صاحبش پشیمان میشود، و اگر پشیمان نشد دیوانگی اش استوار است. حضرت علی (ع)

۱۴۰. وفاداری با بی وفایان، در نزد خدا بی وفایی است. وی وفایی با بی وفایان در نزد خدا وفاداری است. حضرت علی (ع)

۱۴۱. تندرستی محصول کم حسدی است. حضرت علی (ع)

۱۴۲. حسد بردن دوست نشان خلل در دوستی است. حضرت علی (ع)

۱۴۳. از دست نرفته است مالی که نابودی آن مایه پند و عبرت شده است. حضرت علی (ع)

۱۴۴. میوه کوتاهی کردن، پشیمانی است، و میوه دور اندیشی، سلامتی است. حضرت علی (ع)

۱۴۵. هر که خود را در موارد تهمت قرار دهد، نباید کسی را که به او بدگمان شده سرزنش کند. حضرت علی (ع)

۱۴۶. علم بهتر از مال است، علم تو را پاس می دارد و مال را تو پاس می داری. هزینه کردن از مال می کاهد و علم با هزینه کردن افزایش می یابد. و احسان مالی با از میان رفتن مال از میان می رود. حضرت علی (ع)

۱۴۷. صبر به اندازه مصیبت نازل می شود. و هر که به وقت مصیبت (از روی بی تابی) بر زانو زند عملش (اجرش) تباه گردد. حضرت علی (ع)

۱۴۸. از آن حضرت سؤال شد: زهد چیست؟ فرمود: رغبت به تقوی و بی رغبتی به دنیا. (تحف العقول، ص ۲۲۷) حضرت علی (ع)

۱۴۹. از آن حضرت سؤال شد: مروت چیست؟ فرمود: حفظ دین، عزت نفس، نرمش، احسان، پرداخت حقوق و اظهار دوستی نسبت به مردم (تحف العقول، ص ۲۲۷) حضرت علی (ع)

۱۵۰. از آن حضرت سؤال شد: کرم چیست؟ فرمود: بخشش پیش از خواهش و اطعام در قحطی. (تحف العقول، ص ۲۲۷) حضرت علی (ع)

۱۵۱. از آن حضرت سؤال شد بخل چیست؟ فرمود: آنچه در کف داری شرف بدانی، و آنچه انفاق کنی تلف شماری. (تحف العقول، ص ۲۲۷) حضرت علی (ع)

۱۵۲. از آن حضرت سؤال شد: بی نیازی چیست؟ فرمود: رضایت نفس به آنچه برایش قسمت شده، هر چند کم باشد. (تحف العقول، ص ۲۲۸) حضرت علی (ع)

۱۵۳. از آن حضرت سؤال شد: فقر چیست؟ فرمود: حرص به هر چیز. (تحف العقول، ص ۲۲۸) حضرت علی (ع)

۱۵۴. از آن حضرت سؤال شد: شرف چیست؟ فرمود: موافقت با دوستان و حفظ همسایگان (تحف العقول، ص ۲۲۸) حضرت علی (ع)

۱۵۵. از آن حضرت سؤال شد: پستی و ناکسی چیست؟ فرمود: به خود رسیدن و بی اعتنایی به همسر. (تحف العقول، ص ۲۲۸) حضرت علی (ع)

۱۵۶. اهنده به خدا آسوده و محفوظ است، و دشمنش ترسان و بی یاور (تحف العقول، ص ۲۲۹) حضرت علی (ع)

۱۵۷. از خدا بر حذر باشید با زیادی یاد او، و از خدا بترسید به وسیله تقوی، و به خدا نزدیک شوید با طاعت، به درستی که او نزدیک است و پاسخگو. (تحف العقول، ص ۲۲۹) حضرت علی (ع)

۱۵۸. بزرگی کسانی که عظمت خدا را دانستند این است که تواضع کنند، و عزت آنها که جلال خدا را شناختند این است که برایش زبونی کنند، و سلامت آنها که دانستند خدا چه قدرتی دارد این است که به او تسلیم شوند. (تحف العقول، ص ۲۲۹) حضرت علی (ع)

۱۵۹. بدانید که خدا شما را بیهوده نیافریده و سر خود رها نکرده، مدت عمر شما را معین کرده، و روزی شما را میانتان قسمت کرده، خدا خرج دنیای شما را کفایت کرده و شما را برای پرستش فراغت بخشیده و به شکرگزاری تشویق کرده، و ذکر و نماز را بر شما واجب کرده و تقوی را به شما سفارش کرده، و آن را نهایت رضایت مندی خود مقرر ساخته. (تحف العقول، ص ۲۳۴) حضرت علی (ع)

۱۶۰. ای بندگان خدا، از خدا بپرهیزید، و بدانید که هر کس از خدا بپرهیزد، خداوند او را به خوبی از فتنه ها و آزمایشها بر آورد و در کارش موفق سازد و راه حق را برایش آماده کند. (تحف العقول، ص ۲۳۴) حضرت علی (ع)

۱۶۱. هیچ مردمی با هم مشورت نکند مگر اینکه به درستی هدایت شوند. (تحف العقول، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)

۱۶۲. پستی و ناکسی این است که شکر نعمت نکنی. (تحف العقول، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)

۱۶۳. میانه روی در طلب روزی از عفت است، و عفت مانع روزی نیست، و حرص موجب زیادی رزق نیست. به درستی که روزی قسمت شده و حرص زدن، موجب گناه می شود. (تحف العقول، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)

۱۶۴. انسان تا وعده ندهد، آزاد است. اما وقتی وعده می دهد زیر بار مسؤولیت می رود، و تا به وعده اش عمل نکند رها نخواهد شد. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)

۱۶۵. آن کس که بر حسن اختیار خداوند توکل و اعتماد کند (و به قضا و قدر الهی خوشنود باشد) آرزو نمی کند در غیر حالی باشد که خداوند برایش اختیار کرده است. (تحف العقول، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)

تذنا مرکز تخصصی
صفحه چینی و قرم بندی سررسید

۱۶۶. خیری که هیچ شری در آن نیست، شکر بر نعمت و صبر بر مصیبت و ناگوار است. (تحف العقول، ص ۲۳۷) حضرت علی (ع)

۱۶۷. آن حضرت - علیه السلام - به مردی که از بیماری شفا یافته بود، فرمود: خدا یادت کرد پس یادش کن، و از تو گذشت پس شکرش کن. (تحف العقول، ص ۲۳۷) حضرت علی (ع)

۱۶۸. هر کس که پیوسته به مسجد رود یکی از این هشت فایده نصیبش شود: آیه محکمه، دست یابی به برادری سودمند، دانشی تازه، رحمتی مورد انتظار، سخنی که او را به راه راست کشد یا او را از هلاکت برهاند، ترک گناهان از شرم مردم و ترس از خدا. (تحف العقول، ص ۲۳۸) حضرت علی (ع)

۱۶۹. به درستی که پر دیدترین دیده‌ها آن است که در خیر نفوذ کند، و شنواترین گوشها آن است که تذکری را بشنود و از آن سود برد، سالمترین دلها آن است که از شبه‌ها پاک باشد. (تحف العقول، ص ۲۳۸) حضرت علی (ع)

۱۷۰. به درستی که نعمت دنیا پایدار نیست، نه از آسبش آسودگی هست، و نه از بدی هایش جلوگیری، فریبی است حایل سعادت، و تکیه گاهی است خمیده. (تحف العقول، ص ۲۳۹) حضرت علی (ع)

۱۷۱. ای بندگان خدا از عبرت‌ها پند گیرید، و از اثر گذشتگان متوجه شوید، و به وسیله نعمت‌ها از نافرمانی خدا باز ایستید، و از پندها سود برید. (تحف العقول، ص ۲۳۹) حضرت علی (ع)

۱۷۲. به درستی که خداوند ماه رمضان را میدان مسابقه خلق خود ساخته تا به وسیله طاعتش به رضای او سبقت گیرند. (تحف العقول، ص ۲۳۹) حضرت علی (ع)

۱۷۳. به خدا سوگند اگر پرده برگیرند، معلوم می‌شود که نیکوکار مشغول کار نیک خود است و بدکار گرفتار بدکرداری خود. (تحف العقول، ص ۲۴۰) حضرت علی (ع)

۱۷۴. ای پسرم با هیچکس برادری مکن تا بدانی کجا می‌رود و از کجا می‌آید و چه ریشه‌ای دارد، پس چون خوب از حالش آگاه شدی و معاشرتش را پسندیدی یا او برادری کن به شرط گذشت از لغزش و کمک در تنگی. (تحف العقول، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)

۱۷۵. از آن حضرت سؤال شد: ترس چیست؟ فرمود: دلیری بر دوست و گریز از دشمن. (تحف العقول، ص ۲۲۷) حضرت علی (ع)

۱۷۶. ننگ کشیدن آسانتر از دوزخ رفتن است. (تحف العقول، ص ۲۳۷) حضرت علی (ع)

۱۷۷. سفاهت، به پستی گراییدن و باگمراهان نشستن است. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۵) حضرت علی (ع)

۱۷۸. کسی که عقل ندارد ادب ندارد، و کسی که همت ندارد مروت ندارد، و کسی که دین ندارد حیا ندارد. و خردمندی موجب معاشرت نیکو با مردم است، و به وسیله عقل سعادت هر دو عالم به دست می‌آید. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)

۱۷۹. تعجب می‌کنم از کسانی که در غذای جسم خود فکر می‌کنند ولی در امور معنوی و غذای جان خویش تفکر نمی‌کنند. شکم را از طعام مضر حفظ می‌کنند ولی در روح و روان خویش افکار پلید و پستی را وارد می‌کنند. (بحار الانوار، ج ۱، ص ۲۱۸) حضرت علی (ع)

۱۸۰. حضرت علی (ع) بهترین جامه‌های خود را در موقع نماز می‌پوشید، کسانی از آن حضرت سبب این کار را سؤال کردند، در جواب فرمود: خداند جمیل است و جمال و زیبایی را دوست دارد به این جهت خود را در پیشگاه الهی زینت می‌کنم، خداوند امر فرموده که با زینت‌های خود در مساجد حاضر شوید. (تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۱۴) حضرت علی (ع)

۱۸۱. تنها چیزی که در این دنیای فانی، باقی می‌ماند قرآن است، پس قرآن را پیشوا و امام خود قرار دهید، تا به راه راست و مستقیم هدایت شوید. (ارشاد القلوب، ص ۱۰۲) حضرت علی (ع)

۱۸۲. ای مردم هر کس برای خدا اخلاص ورزد و سخن او را راهنمای خود قرار دهد به راهی که درست‌تر و استوارتر است هدایت می‌شود و خداوند او را برای آگاهی و هوشیاری توفیق داده و به عاقبت خوش کمک کرده است. (تحف العقول، ص ۲۲۹) حضرت علی (ع)

۱۸۳. پرسش صحیح نیمی از علم است، و مدارا کردن با مردم نیمی از عقل است، و اقتصاد و اعتدال در زندگی نیمی از مخارج است. (شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۱۸، ص ۱۰۸) حضرت علی (ع)

۱۸۴. بیشترین زیرکی، ترس از خدا و پرهیزکاری است و بیشترین نادانی، عیاشی و شهوترانی است. (حلیه الاولیاء، ج ۲، ص ۳۷) حضرت علی (ع)

۱۸۵. سوگند به خداوند! هر کس ما را دوست داشته باشد، اگر چه در دورترین نقاط مانند دیلم اسیر باشد، دوستی ما برای او مفید است. همانا محبت ما گناهان فرزندان آدم را از بین می‌برد، همانطور که باد برگ درختان را می‌ریزد. (بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۴) حضرت علی (ع)

۱۸۶. اگر همه دنیا را تبدیل به یک لقمه غذا کنیم و به انسانی که خدا را از روی خلوص عبادت می‌کند بخورانم، باز احساس می‌کنم که در حق او کوتاهی کرده‌ام. و اگر از استفاده کردن کافر از دنیا جلوگیری کنیم تا به آن اندازه که جانش از شدت گرسنگی و تشنگی به لب برسد، آنگاه جرعه‌ای آب به او بدهم، خود را اسرافکار می‌پندارم. (تنبیه الخواطر و نزهة النواظر (مجموعه ورام)، ج ۱، ص ۳۵۰) حضرت علی (ع)

۱۸۷. دنیا محل گرفتاری و آزمایش است و هر چه در آن است رو به زوال و نابودی می‌باشد، و خداوند ما را از احوال دنیا آگاه کرده است تا عبرت بگیریم، و به ما وعده عذاب داده تا بعد از آن، حاجتی بر خدا نداشته باشیم. پس در این دنیای فانی زهد بورزید و به آنچه باقی و پایدار است رغبت داشته باشید و در خفا و آشکار از خدا بترسید. (توحید صدوق، ص ۳۷۸) حضرت علی (ع)

۱۸۸. سه چیز مردم را هلاک می‌کند: تکبر، حرص و حسد. چون تکبر دین انسان را از بین می‌برد و شیطان هم به واسطه تکبر ملعون و منفور شد، و حرص

تنها مرکز تخصصی
صفحه چینی و قرم بندی سررسید

- دشمن نفس انسان است و حضرت آدم به سبب حرص از بهشت رانده شد، و حسد راهبر بدی و بدبختی است و به سبب حسد قابیل برادرش هابیل را کشت. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)
۱۸۹. علم و دانش خود را به مردم یاد بده و علم دیگران را یاد بگیر تا بدین وسیله هم علم خود را محکم و استوار کنی و هم آنچه نمی دانی بیاموزی (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)
۱۹۰. فقط به دیدار کسی برو که یا به عطا و بخشش او امیدوار باشی و از قدرت او بترسی، یا از علم او استفاده کنی، یا به برکت دعای او امیدوار باشی، و یا از خویشان تو باشی. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)
۱۹۱. ظالمی شبیه تر از حسود به مظلوم ندیده ام. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)
۱۹۲. آنچه از امور دنیوی را که طلب کردی ولی به دست نیاوردی، فراموش کن. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)
۱۹۳. هر کس را که خداوند توفیق دعا کردن بدهد، باب اجابت را برایش باز می کند و هر کس را که توفیق طاعت و عبادت دهد، باب قبول را برایش باز می کند و هر کس را که توفیق شکرگزاری دهد، باب افزایش نعمتها را برایش باز می کند. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)
۱۹۴. وعده دادن آفت کرم و بخشش است، و چاره آن انجام و اتمام بخشش است. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)
۱۹۵. برای مجازات در خطاها و لغزشها عجله نکن، و بین خطا و مجازات برای عذرخواهی فرصتی باقی بگذار. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)
۱۹۶. مصیبتها و ناملايمات كليدهای پاداش و ثواب هستند. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)
۱۹۷. نعمت، امتحان و آزمایش الهی است. پس اگر شکر کردی، نعمت است و اگر ناسپاسی کردی، به غضب و خشم الهی تبدیل می شود. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)
۱۹۸. از بهره زبانت همان مقدار برای تو کفایت می کند که راه هدایت را از گمراهی روشن کند. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۴) حضرت علی (ع)
۱۹۹. از تفکر و تعقل غافل نشوید، زیرا تفکر حیات بخش قلب آگاه و کلید درهای حکمت است. (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۵) حضرت علی (ع)
۲۰۰. ای پسر آدم، از زمانی که از مادر زاییده شدی مشغول نبود کردن عمر خود بوده ای، پس از باقی مانده عمر خود برای آینده (عالم آخرت) ذخیره کن، به درستی که مؤمن از این دنیا زاد و توشه برمی گیرد و کافر خوشگذرانی می کند و بعد این آیه را تلاوت فرمودند: و زاد و توشه بگیرید، به درستی که بهترین توشه تقوی است. (کشف الغممه، ج ۱، ص ۵۷۲) حضرت علی (ع)
۲۰۱. آماده سفر آخرت شو و قبل از فرارسیدن مرگ زاد و توشه خود را فراهم کن، و بدان که تو در حالی دنیا را می طلبی که مرگ، تو را می طلبد، و بدان که هر چه از مال دنیا بیشتر از غذا و خوراک خود به دست آوردی در حقیقت آن را برای دیگران ذخیره کرده ای، پس دنیا را مانند مرداری فرض کن و آن مقدار از آن بگیر که تو را کفایت کند، پس اگر حلال باشد تو زهد ورزیده ای و اگر حرام باشد گناهی مرتکب نشده ای. (بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۳۹) حضرت علی (ع)
۲۰۲. برای دنیایت آنچه را که گویا برای همیشه زنده ای، و برای آخرت چنان رفتار کن که گویا فردا خواهی مرد. (بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۳۹) حضرت علی (ع)
۲۰۳. اگر به خاطر نیازی مجبور شدی با مردی دوست و همشین شوی، پس با کسی دوست شو که وقتی با او همشینی می کنی، موجب زینت تو باشد و هنگامی که به او خدمتی کردی، از تو حمایت کند و هنگامی که از او در خواست کمک کردی، تو را یاری کند و اگر سخنی گفتی، سخن تو را تصدیق کند و اگر حمله کردی، هجوم تو را قوت بخشد و اگر چیزی طلب کردی، تو را یاری کند و اگر نقیصی از تو آشکار شد، آن را بپوشاند و اگر نیکی از تو دید، آن را به حساب آورد. (بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۳۹) حضرت علی (ع)
۲۰۴. هر کس قرآن بخواند، یک دعای مستجاب برای او می باشد که یا فوراً اجابت می شود و یا با تأخیر. (بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۰۴) حضرت علی (ع)
۲۰۵. هر روزه داری هنگام افطار یک دعای اجابت شده دارد. پس در اولین لقمه افطار بگو: به نام خدا، ای خدایی که آمرزش تو فراگیر و وسیع است، مرا ببخش. (اقبال الاعمال، ص ۱۱۶) حضرت علی (ع)
۲۰۶. به درستی که هر کس طالب عبادت باشد، خود را برای آن آراسته و پاک می کند. (تحف العقول، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)
۲۰۷. سزاوار مرد روزه دار این است که ریشش را رنگ کرده و لباسش را خوشبو کند، و سزاوار زن روزه دار این است که موی سرش را شانه کرده و لباسش را خوشبو کند. (الخصال، ص ۶۱) حضرت علی (ع)
۲۰۸. زکات دادن هرگز موجب کم شدن مال نمی شود. (دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۴۶-۲۶۴) حضرت علی (ع)
۲۰۹. از پروردگام شرم می کنم از اینکه ملاقات کنم او را و حال آنکه من پیاده به زیارت خانه او نرفته باشم. (حلیة الاولیاء، ج ۲، ص ۳۷) حضرت علی (ع)
۲۱۰. به حضرت عرض شد چرا شما هرگز نیازمندی را ناامید بر نمی گردانید، فرمود: خود من هم محتاج و نیازمند درگاه خداوند هستم و دوست دارم که خداوند مرا محروم نگرداند و شرم دارم در حالی که نیازمند هستم، نیازمندان را ناامید کنم. عادت خداوند این است که نعمتهایش را بر من ارزانی بدارد و عادت من هم این است که نعمتهایش را به بندگانش عطا کنم. (نور الابصار، ص ۱۲۳-کنز المدفون، ص ۴۳۴) حضرت علی (ع)

تنها مرکز تخصصی
صفحه چینی و قرم بندی سررسید

۲۱۱. وقتی یکی از شما دوستش را ملاقات می کند ، باید جای نور در پیشانی او را ببوسد . (بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۱۱۰) حضرت علی (ع)

۲۱۲. آن کس که مرگش فرا رسیده ، مهلت می طلبد تا گذشته را جبران کند و آن کس که مرگش فرا نرسیده و برای عمل صالح فرصت دارد ، امروز و فردا می کند . (تحف العقول ، ص ۲۳۶) حضرت علی (ع)

۲۱۳. ای کسانی که اهل خوشگذرانی و لذات دنیا هستید ، بدانید که این لذات باقی ماندنی نیست ، و مغرور شدن به سایه ای که زوال پذیر است ، حماقت است . (اعلام الدین ، ص ۲۴۱) حضرت علی (ع)

۲۱۴. بیشترین عفو و بخشش کریم وقتی است که خطاکار نتواند برای خطای خود عذری بیاورد . (اعلام الدین ، ص ۲۹۷) حضرت علی (ع)

۲۱۵. کسی که خدا را بشناسد ، او را دوست می دارد و کسی که دنیا را بشناسد ، در آن زهد می ورزد . و شخص مؤمن عمل لاهو و بیهوده انجام نمی دهد مگر وقتی که غافل می شود ، و هنگامی که متوجه کار بیهوده خود شد ، محزون می گردد . (تنبيه الخواطر و نزهة النواظر (مجموعه ورام) ، ج ۱ ، ص ۵۲) حضرت علی (ع)

۲۱۶. کسی که بندگی خدا کند ، خداوند همه چیز را بنده او می کند . (تنبيه الخواطر و نزهة النواظر (مجموعه ورام) ، ج ۲ ، ص ۱۰۸) حضرت علی (ع)

۲۱۷. کسی که کارهای نیک خود را می شمارد ، احسان و کرامتش را از بین می برد . (بحار الانوار ، ج ۷۴ ، ص ۴۱۷) حضرت علی (ع)

۲۱۸. از آن حضرت درباره سکوت سؤال شد ، فرمود : سکوت پرده نادانی و زینت آبرو و عزت است و کسی که سکوت می کند راحت و آسوده ، و همشین او در امان است . (بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۱۱۱) حضرت علی (ع)

۲۱۹. ای پسر آدم از اعمال حرام دوری کن تا شخص عابدی باشی ، و به آنچه خداوند روزی تو کرده خوشنود و راضی باش تا بی نیاز باشی ، و حق همسایگی را درباره همسایهات مراعات کن تا مسلمان باشی ، و آنچه با مردم رفتار کن که دوست داری با تو رفتار شود تا شخص عادل باشی (بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۱۱۲) حضرت علی (ع)

۲۲۰. از آن حضرت سؤال شد زندگی چه کسی از همه بهتر است ؟ فرمود : کسی که مردم را در زندگی خود شریک کند . (تاریخ یعقوبی ، ج ۲ ، ص ۲۱۵) حضرت علی (ع)

۲۲۱. دست نیافتن به نیازمندی ها بهتر از درخواست آن از ناهلان است . (تاریخ یعقوبی ، ج ۲ ، ص ۲۱۵) حضرت علی (ع)

۲۲۲. بد اخلاقی بدتر از بلا و مصیبت است . (تاریخ یعقوبی ، ج ۲ ، ص ۲۱۵) حضرت علی (ع)

۲۲۳. ای اهل کوفه بدانید که صبر و شکیبایی زینت است ، و وفای به عهد جوانمردی است ، و عجله و شتابزدگی کم خردی است ، و کم خردی ضعف است ، و همشینی با فرومایگان موجب تنگ و رسوایی است ، و رفت و آمد با هرزگان و گناهکاران موجب شک و بدگمانی است . (ترجمة الامام الحسن ، ص ۱۶۷) حضرت علی (ع)

۲۲۴. ما تجربه کردیم و تجربه کنندگان نیز تجربه کردند ، ولی چیزی مفیدتر از وجود صبر و پرضرتر از نبود صبر ندیدیم . با صبر همه امور اصلاح می شود و چیزی جای آن را نمی گیرد . (شرح نهج البلاغه ، ابن ابی الحدید ، ج ۱ ، ص ۳۱۹) حضرت علی (ع)

۲۲۵. هیچ حقی که باطلی در آن نباشد مانند مرگ ندیدم که شبیه تر باشد به باطلی که حقی در آن نیست . (شرح نهج البلاغه ، ابن ابی الحدید ، ج ۱۸ ، ص ۳۱۱) حضرت علی (ع)

۲۲۶. امام حسن مجتبی - علیه السلام - به هنگام ورود به مسجد سر را به طرف آسمان بلند می کرد و می فرمود : پروردگارا ! مهمان تو جلو درب خانهات ایستاده است . ای نیکوکار ! بنده گناهکار و بد رفتار به درگاهت شتافته ، از زشتی هایی که مرتکب شده به خاطر زیبایی هایی که در نزد توست درگذر ، ای بخشنده و کریم . (بحار الانوار ، ج ۴۳ ، ص ۳۳۹) حضرت علی (ع)

۲۲۷. دوازده چیز از آداب غذا خوردن بوده و بر هر مسلمانی لازم است که از آنها اطلاع داشته باشد ، چهار امر لازم : شناسایی منعم ، خوشنود بودن به آنچه روزی گردیده ، نام خدا را بر زبان جاری کردن و شکرگزاری در برابر نعمتی که عطا شده است . چهار امری که از آداب و اخلاق است : خوردن از غذاهای جلوی خودش ، کوچک برداشتن لقمه ، خوب جویدن غذا و کم نگاه کردن به صورت دیگران می باشد . (من لا یحضره الفقیه ، ج ۳ ، ص ۲۲۷) حضرت علی (ع)

۲۲۸. شوخی کردن حرمت و احترام را از بین می برد . (بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۱۱۳) حضرت علی (ع)

۲۲۹. کار نیک آن است که در انجامش درنگ نشود ، و بعد از انجام آن منت نگذارند . (بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۱۱۵) حضرت علی (ع)

۲۳۰. قدر نعمتهای پروردگار تا موقعی که پابرجاست مجهول و ناشناخته است ، و زمانی شناخته می شود که از دست رفته باشد . (بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۱۱۵) حضرت علی (ع)

۲۳۱. کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند ، من ضمانت می کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند . (کافی ، ج ۲ ، ص ۶۲) حضرت علی (ع)

۲۳۲. وفاداری با خیانت کاران نزد خدا نوعی خیانت ، و خیانت به خیانت کاران نزد خدا وفاداری است . حضرت علی (ع)

۲۳۳. ای فرزند آدم ! آنچه را که بیش از نیاز خود فراهم کنی ، برای دیگران اندوخته آید . حضرت علی (ع)

۲۳۴. ناتوان ترین مردم کسی است که از یافتن دوست ناتوان باشد ، و ناتوانتر از او کسی است که دوستی را که یافته از دست بدهد . حضرت علی (ع)